

DOI: 10.31617/3.2024(132)09
УДК 349.44

АЛЬОНКІН Олексій,
к. ю. н., доцент кафедри правового
забезпечення безпеки бізнесу
Державного торговельно-економічного
університету
вул. Кіото, 19, м. Київ, 02156, Україна
ORCID: 0000-0002-7867-350X
o.alenkin@knu.edu.ua

КОРЕЦЬКИЙ Сергій,
к. ю. н., доцент кафедри права
Київського кооперативного інституту
бізнесу і права
вул. Ломоносова, 18, м. Київ, 03022, Україна
ORCID: 0000-0001-6465-7712
koretckiy65@gmail.com

**ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
МІСТОБУДУВАННЯ: КЕЙС
ПАРКУВАЛЬНИХ МАЙДАНЧИКІВ**

Висвітлено правове регулювання заходів у сфері державної політики, спрямованих на подолання проблеми забезпечення власників приватних автомобілів достатньою кількістю місць паркування автотранспортних засобів. Метою статті є огляд причинно-наслідкових зв'язків існування проблеми недостатньої кількості місць паркування приватних автотранспортних засобів у містах і внесення пропозицій щодо запровадження заходів правового впливу, зокрема й адміністративно-правовим шляхом, з урахуванням вимог земельного законодавства, спрямованих на розв'язання зазначеної проблеми. Використано методи: діалектичний, герменевтичний, системний, аналізу та синтезу, індукції та дедукції, формально-юридичний та ін. Місця паркування приватних автотранспортних засобів є неодмінною складовою об'єктів громадської забудови міста. Принцип "крокової доступності", який застосовується в українських містах для забезпечення правопорядку, надання адміністративних послуг, медичного обслуговування тощо, має бути використано під час формування розгалуженої мережі місць паркування приватних автотранспортних засобів. У нашій державі відсутні нормативно затверджені, науково обґрунтовані методики обрахунку необхідної кількості місць паркування автотранспортних засобів у містах. На цій підставі зроблено висновок про те, що зазначений факт не дає змоги проводити еквівалентне планування розвитку міст України з урахуванням

ALYONKIN Oleksii,
PhD (Law), Associate Professor
of the Department of Legal Support
of Business Security
State University of Trade and Economics
19, Kyoto St., Kyiv, 02156, Ukraine
ORCID: 0000-0002-7867-350X
o.alenkin@knu.edu.ua

KORETCKIY Serhii,
PhD (Law), Associate Professor of the Law
Department of the Kyiv Cooperative Institute
of Business and Law
18, Lomonosova St., Kyiv, 03022, Ukraine
ORCID: 0000-0001-6465-7712
koretckiy65@gmail.com

**LEGAL PROVISION
OF URBAN PLANNING:
THE CASE OF PARKING LOTS**

The legal regulation of measures in the field of state policy aimed at overcoming the problem of providing owners of private cars with a sufficient number of parking spaces for motor vehicles was highlighted. The purpose of the article is to review the cause-and-effect relationships of the existence of the problem of an insufficient number of parking spaces for private motor vehicles in cities and to make proposals for the introduction of measures of legal influence, in particular by administrative and legal means, taking into account the requirements of land legislation aimed at solving the specified problem. The following methods were used: dialectical, hermeneutic, systemic, analysis and synthesis, induction and deduction, formal-legal, etc. It is emphasized that parking places for private motor vehicles are an indispensable component of the city's public buildings. It is noted that the principle of "step accessibility", which is used in Ukrainian cities to ensure law and order, provide administrative services, medical care, etc., should be used during the formation of an extensive network of parking places for private motor vehicles. It was determined that there are no normatively approved, scientifically based methods for calculating the required number of vehicle parking spaces in cities in our country. On this basis, it was concluded that the mentioned fact does not allow to carry out equivalent planning of the development of Ukrainian cities taking into account the specified problem. It is emphasized that it is impossible to overcome the problem of violation of

Copyright © Автор(и). Це стаття відкритого доступу, яка розповсюджується на умовах ліцензії Creative Commons Attribution License 4.0 (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>)

наявної проблеми. Підкреслено, що суто шляхом застосування адміністративно-правових стягнень подолати проблему порушення правил паркування у містах, зокрема приватними автотранспортними засобами, неможливо. Розглянуто відповідний європейський досвід правового регулювання паркування транспортних засобів. Наголошено, що в українських реаліях здебільшого власник автомобільного транспорту порушує правила паркування через брак самих місць для цього. Запропоновано практичні кроки, спрямовані на розробку методики обрахунку необхідної кількості місць паркування автотранспортних засобів у містах, зокрема проведення конкурсу на проєктування уніфікованого функціонального модуля підземного паркінгу з подальшим її нормативним закріпленням. Підкреслено, що у разі наявності розробленої та юридично оформленої відповідної методики в Україні з'явиться реальна можливість розбудови об'єктів громадської забудови з урахуванням насальних потреб конкретного міста, а саме в місцях паркування приватних автотранспортних засобів.

Ключові слова: державна політика в сфері містобудування, правовий режим земель громадської забудови, місце паркування приватних автотранспортних засобів, принцип "крокової доступності", проєкт уніфікованих функціональних модулів підземного паркінгу.

parking rules in cities, in particular by private motor vehicles, especially by applying administrative and legal sanctions. The relevant European experience of legal regulation of vehicle parking is considered. It was emphasized that in Ukrainian realities, the owner of a motor vehicle mostly violates the parking rules due to the lack of places for this. Practical steps aimed at developing a methodology for calculating the required number of vehicle parking spaces for motor vehicles in cities are proposed, in particular holding a competition for the design of a unified functional module of underground parking, with its further regulatory approval. It is emphasized that if there is a developed and legally formalized appropriate methodology in Ukraine, there will be a real possibility of developing public buildings, taking into account the urgent needs of a specific city, namely in parking places for private motor vehicles.

Keywords: state policy in the field of urban planning, the legal regime of public development lands, parking places for private motor vehicles, the principle of "step-by-step accessibility", the project of unified functional modules of underground parking.

JEL Classification: K23, L90, R52.

Вступ

Відповідно до ст. 38 Земельного кодексу України (2001, 25 жовтня) до земель житлової та громадської забудови належать земельні ділянки, що використовуються для розміщення житлової забудови, громадських будівель і споруд, інших об'єктів загального користування. Своєю чергою громадську забудову складають об'єкти соціально-культурного та комунально-побутового призначення, що розташовані на відповідних земельних ділянках. До таких об'єктів належать й місця паркування приватних автотранспортних засобів.

Утім варто зазначити, що в умовах глобального процесу урбанізації культура містобудування є комплексним показником розвитку держави та суспільства загалом. Містобудівна діяльність передбачає проєктування, реалізацію та управління процесами здійснення заходів щодо створення функціонально оптимальної архітектурної структури окремо взятого міста, його районів і мікрорайонів відповідно до об'єктивно реальних економічних, соціальних, демографічних та низки інших показників з огляду на розвиток комунікаційної та транспортної інфраструктури, збереження та покращення природно-екологічних умов; розвиток та адаптацію до сучасних умов традиційного характеру соціального середовища.

Науково-теоретичним обґрунтуванням окремих аспектів правового регулювання містобудування останніми роками у своїх працях займалися відомі й молоді вчені-правники. Зокрема Квасницька (2022; 2023)

досліджувала напрями удосконалення правового регулювання дозвільних правовідносин у сфері містобудування з урахуванням впливу інформаційно-комунікаційних/цифрових технологій на дозвільну систему та визначала напрями розвитку містобудівного законодавства у світлі концепції відновлення України від наслідків війни. Науковець Смокович (2023) пропонував концепцію належного застосування законодавчих норм у сфері містобудівної діяльності крізь призму правових позицій Верховного Суду з погляду практики Європейського суду з прав людини. Учений Лук'янець (2023) аналізував нову нормативну конструкцію адміністративної відповідальності у сфері містобудівної діяльності порівняно з попередньою та оцінював її придатність для ефективної реалізації. Бевзенко (2023) здійснив огляд та обґрунтування виділення окремої галузі Особливого адміністративного права – публічного будівельного права України. Дослідження зазначених науковців присвячені висвітленню окремих аспектів теоретичного обґрунтування та правового забезпечення містобудування в Україні, але поточні реалії актуалізують потребу їх органічного доповнення.

Метою статті є огляд причинно-наслідкових зв'язків існування проблеми недостатньої кількості місць паркування приватних автотransпортних засобів у містах та внесення пропозицій щодо запровадження заходів правового впливу адміністративно-правовим шляхом з урахуванням вимог земельного законодавства, спрямованих на розв'язання зазначеної проблеми. Саме тому методологічною основою цієї статті є низка філософських, загальнонаукових, спеціально-наукових принципів та методів, що дають змогу всебічно розглянути наукову проблему.

Зазначена мета спонукає до формулювання гіпотези, що полягає у констатації коригувального впливу суспільних інтересів у сфері забезпечення місць паркування приватних автотransпортних засобів у містах і релевантних їм норм і регулятивних методів адміністративного права з дотриманням приписів земельного законодавства.

У ході дослідження застосовано діалектичний, герменевтичний, системний, аналізу та синтезу, індукції та дедукції, формально-юридичний метод та ін.

З огляду на зміст порушеної проблеми, мету статті, визначену гіпотезу та застосовані методи, зміст викладу результатів проведеного дослідження має такі складові:

- принцип "крокової доступності" в оптимізації процесу формування структури окремо взятого міста;
- стан подолання порушення правил паркування адміністративно-правовими засобами;
- методика розрахунку місць паркування як основа правового забезпечення підвищення благоустрою українських міст.

За результатами дослідження сформульовано висновки, що містять конкретні пропозиції спрямовані на удосконалення правового регулювання зазначеної проблеми.

1. Принцип "крокової доступності"

Проблема оптимізації процесу формування структури окремо взятого міста, його районів та мікрорайонів має комплексний характер. Однією з ключових засад оптимізації процесу формування відповідного населеного пункту або його складової частини є принцип "крокової доступності". Цей принцип передбачає максимально спрощений доступ кінцевого споживача до всіх йому належних, необхідних та гарантованих законодавством соціальних благ, які забезпечують комфортні умови життєдіяльності окремої людини.

Щодо вирішення на законодавчому рівні проблем, пов'язаних з "кроковою доступністю" в українських містах до соціальних благ, зокрема забезпечення правопорядку, надання адміністративних послуг, медичне обслуговування, функціонування освітніх і розважальних закладів, торговельна діяльність тощо, наразі все більш-менш врегульовано. Є відповідні теоретичні напрацювання їх вирішення адміністративно-правовим шляхом з урахуванням вимог земельного законодавства та належні прикладні державно-будівельні норми, що застосовуються в Україні на практиці в усіх адміністративно-територіальних одиницях та їх складових.

Попри наявність теоретичних розвідок останнього часу, з урахуванням зазначеного переліку наукових досліджень у сфері містобудування, потрібно констатувати, що досі існує проблема недостатнього забезпечення місць паркування приватних автотранспортних засобів у містах, зокрема питання адміністративно-правового регулювання вирішення відповідної проблеми на підставі вимог земельного законодавства.

Тут варто зазначити працю Любицького "Формування мережі об'єктів паркування індивідуального автотранспорту в історично сформованих містах (на прикладі м. Львова), у якій автор аналізує адаптовані до потреб предмета дослідження методики обрахунку потреб необхідної кількості місць паркування в окремому мікрорайоні з урахуванням добової та сезонної міграції транспортних засобів у межах міста й поза ним (Любицький, 2018). Ці методики знайшли відображення лише на рівні відомчих нормативно-правових актів. Так, відповідні методики закріплено у нормативно-правових актах Міністерства охорони здоров'я України, Міністерства освіти і науки України, Міністерства внутрішніх справ України. З урахуванням цих документів визначено необхідну кількість лікарів, вчителів, поліцейських, встановлено організаційно-штатну структуру закладів охорони здоров'я, закладів освіти та підрозділів поліції і, як наслідок, у генеральному плані розвитку міста проєктують місця розташування відповідних об'єктів громадської забудови.

Проблема браку або недостатньої кількості місць паркування приватних автотранспортних засобів залишилась як спадщина від

СРСР – колишньої держави, до складу якої входила Україна. Тоді ця проблема була відсутня через те, що автомобіль був не загально-вживаним транспортним засобом, а предметом розкоші – статусною річчю. Він був доступним вузькому колу споживачів, що не викликало потреби у формуванні розгалуженої мережі відповідних місць для паркування.

2. Стан подолання порушення правил паркування

З набуттям Україною незалежності та подоланням економічної кризи 90-х років ХХ ст. стрімкими темпами почав зростати добробут населення нашої держави. Відповідно збільшується й кількість приватних автотransпортних засобів на душу населення. Як зазначає у праці Р. Любицький, рівень автомобілізації в містах України неспинно зростає, зокрема на кінець першого десятиліття ХХІ ст. становив понад 200 автомобілів на 1 тисячу мешканців. Для порівняння: на той час у Польщі цей показник – 571 автомобіль на 1 тисячу мешканців, у Німеччині – 555. Щодо земельних правовідносин та забезпечення екологічної безпеки подібна ситуація провокує негативний вплив на навколишнє середовище (як антропогенне, так і природне) та створює відповідні соціальні й економічні проблеми в межах міст зокрема та держави загалом (Любицький, 2018, с. 1). Надалі розвиток подібної ситуації в містах призводить до виникнення чіткої закономірності: всі під'їзні шляхи біля адміністративних та офісних будівель, тротуари і навіть газони біля житлових будинків заставлені легковими автомобілями. У містах є певна кількість платних і безоплатних наземних місць паркування транспортних засобів, але вони не сприяють вирішенню цієї проблеми.

У вітчизняній юридичній літературі існують теоретичні розробки, спрямовані на подолання проблеми порушень правил дорожнього руху пов'язаних з порушенням правил паркування, зокрема приватних автотransпортних засобів. Ця проблема розглядається суто з позиції репресивних заходів, тобто шляхом застосування адміністративно-правових стягнень, використання яких характеризується невідповідністю сучасним соціально-економічним умовам (Гуржій Т., Гуржій А., 2022, с. 80). Найпоширенішим у цьому випадку видом стягнення є штраф (Кодекс України про адміністративні правопорушення, 1984, 7 грудня, ст. 27). З початку ХХІ ст. широкого розповсюдження набули позови мешканців українських міст відповідно до чинного законодавства нашої держави управлінських рішень керівництва міст на примусову евакуацію та блокування транспортних засобів. Однак це проблема не тільки України.

Про сталість репресивного підходу у свідомості управлінців усіх рівнів свідчить, серед іншого, й інформаційна довідка, підготовлена Європейським інформаційно-дослідницьким центром на запит народного депутата України (Європейський досвід законодавчого регулювання

у сфері паркування транспортних засобів, 2016). У ній прописана типологія наявних в європейських державах місць паркування й визначена принципова різниця функціонування відповідних місць паркування кожного типу, після чого надається аналіз досвіду регулювання порушень правил паркування в європейських містах на прикладі столиць десяти держав Європи. Тобто європейські автомобілісти, за наявності розгалуженої системи місць паркування визначених типів, можуть порушити чітко визначені відповідні правила паркування. Тож ця аналітична довідка має для нас незначну цінність саме тому, що в українських містах практично відсутня хоча б наближена до європейських стандартів мережа місць паркування автотранспортних засобів. Тобто здебільшого власник автомобільного транспорту в Україні порушує правила його паркування через брак безпосередньо місць паркування.

3. Методика розрахунку потреби місць паркування

Отже, для України профілактика правопорушень, пов'язаних з порушенням правил паркування, лежить в площині не правового виховання, а науково обґрунтованої політики у сфері містобудування та відповідно адміністративно-правового забезпечення реалізації цієї політики на підставі вимог земельного законодавства.

Законодавчою базою регулювання правовідносин у сфері містобудування є Земельний кодекс України (2001, 25 жовтня) та Закони України: "Про основи містобудування" (1992, 16 листопада); "Про архітектурну діяльність" (1999, 20 травня); "Про благоустрій населених пунктів" (2005, 6 вересня); "Про регулювання містобудівної діяльності" від (2011, 17 лютого).

Так, відповідно до абзацу 13 ст. 2 "Головні напрями містобудівної діяльності" Закону України "Про основи містобудування" (1992, 16 листопада), серед головних напрямів містобудівної діяльності зазначена "розробка правових актів, національних стандартів, норм і правил, пов'язаних з містобудуванням". Своєю чергою згідно зі ст. 7 цього самого Закону – "Органи, що здійснюють державне регулювання у сфері містобудування" – зазначеного нормативно-правового акту встановлено, що органом, який формує і реалізовує державну політику у сфері містобудування визнається відповідний центральний орган виконавчої влади. Таким органом у нашій державі на сьогодні є Міністерство розвитку громад, територій та інфраструктури України. Ми вважаємо, що цей орган виконавчої влади зобов'язаний у стислі строки, із залученням підпорядкованих йому науково-дослідних установ, а можливо й установ та фахівців із суміжних сфер господарювання, розробити, узгодити та затвердити належним нормативно-правовим актом методики розрахунку потреби місць паркування автотранспортних засобів у містах, або навіть ширше – у населених пунктах України. Як невідмінну складову цього процесу, знову ж таки із залученням науково-дослідних, навчально-дослідних та конструкторських установ

під егідою Міністерства розвитку громад, територій та інфраструктури України, мають бути підготовлені проекти уніфікованих функціональних модулів (Модуль (будівництво), б. д.) підземного паркування автотранспортних засобів.

Може здатися, що під час триваючої широкомасштабної збройної агресії росії проти України відповідні розробки не мають першочергового значення і що більш актуальними є розробки технологій та їх юридичного закріплення стосовно відновлення зруйнованих частково або повністю об'єктів житлової та громадської забудови. Бачиться, що лише після закінчення активної фази бойових дій настане потреба у зазначених розробках – нормативно-правовому регулюванні методики розрахунку потреби місць паркування автотранспортних засобів у містах та у типових проєктах уніфікованих функціональних модулів підземного паркування автотранспортних засобів.

Проте як би парадоксально це не видавалося, війна, окрім усіх супутніх їй негараздів, ще й відкриває "вікно можливостей". Зокрема після перемоги нам доведеться відбудовувати як окремі вцент зруйновані об'єкти житлової та громадської забудови, так і цілі міста, селища і села. На нашу думку, якщо на момент закінчення активної фази бойових дій Міністерство розвитку громад, територій та інфраструктури України та інші відповідні органи влади будуть забезпечені науково обґрунтованими методиками розрахунку потреби місць паркування автотранспортних засобів, з'явиться реальна можливість планувати відбудову окремих об'єктів житлової та громадської забудови з урахуванням нагальних потреб конкретного мікрорайону, району та міста в цілому. Якщо до того ж відповідні наукові та конструкторські установи архітектурно-будівельного спрямування розроблять типові проєкти уніфікованих функціональних модулів підземного паркування автотранспортних засобів, це дасть змогу відбудовувати належні об'єкти з урахуванням потрібної кількості відповідних місць. Крім цього, типові проєкти уніфікованих функціональних модулів підземного паркування автотранспортних засобів дозволять значно знизити собівартість будівництва завдяки стандартизації технології виробництва.

Висновки

З моменту набуття незалежності й до останнього часу в Україні існувала і згодом постійно загострювалась проблема недостатньої кількості місць паркування автотранспортних засобів. Причиною такого становища є відсутність науково обґрунтованої методики обрахування потреби окремого мікрорайону, району та/або міста загалом щодо забезпечення необхідної кількості місць паркування приватних автотранспортних засобів.

В основу методики обрахування потреби українського міста в забезпеченні необхідної кількості місць паркування приватних автотранспортних засобів повинен лягти принцип "крокової доступності", що вже давно є основою дії нормативно-правових актів у напрямках

забезпечення правопорядку, надання адміністративних послуг, медичного обслуговування, функціонування освітніх і розважальних закладів, торговельної діяльності тощо.

З метою усунення цієї проблеми пропонуємо Міністерству розвитку громад, територій та інфраструктури України із залученням підпорядкованих йому науково-дослідних установ, установ та фахівців із суміжних сфер господарювання створити робочу групу з метою розробки методики розрахунку потреби місць паркування автотранспортних засобів в містах та провести конкурс на проектування уніфікованих функціональних модулів підземного паркування автотранспортних засобів.

У контексті викладеного перспективою подальших розвідок за цим напрямом є опрацювання позитивних практик створення й функціонування в окремих українських містах модулів підземного паркування автотранспортних засобів, аналіз та узагальнення ефективності їх використання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	REFERENCE
Бевзенко В. (2023). Публічне будівельне право України: від доктрини до практичного втілення через Європейський досвід. <i>Юридичний журнал "Право України"</i> , 2. С. 33-51.	Bevzenko, V. (2023). Public construction law of Ukraine: from doctrine to practical implementation through European experience. <i>Legal journal "Law of Ukraine"</i> , 2, 33-51.
Гуржій Т., Гуржій А. (2022). Удосконалення законодавства про відповідальність за адміністративні проступки. <i>Журнал "Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право"</i> , № 5. С. 78-87.	Gurzhy, T., & Gurzhy, A. (2022). Improvement of legislation on liability for administrative offenses. <i>Journal "Foreign trade: economics, finance, law"</i> , 5, 78-87.
Європейський досвід законодавчого регулювання у сфері паркування транспортних засобів. Інформаційна довідка, підготовлена Європейським інформаційно-дослідницьким центром на запит народного депутата України. https://parlament.org.ua/wp-content/uploads/2016/10/YEvropejskyj-dosvid-zakonodavchogo-regulyuvannya-v-sferi-parkuvannya-transportnyh-zasobiv-Infodovidka.pdf	European experience of legislative regulation in the field of vehicle parking. Information reference prepared by the European Information and Research Centre at the request of the People's Deputy of Ukraine. https://parlament.org.ua/wp-content/uploads/2016/10/YEvropejskyj-dosvid-zakonodavchogo-regulyuvannya-v-sferi-parkuvannya-transportnyh-zasobiv-Infodovidka.pdf
Земельний кодекс України: Кодекс України від 25.10.2001 № 2768-III. https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14#Text	Land Code of Ukraine: Code of Ukraine dated 10.25.2001 No. 2768-III. https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14#Text
Квасницька О. (2023). Дозвільні правовідносини у сфері містобудування в умовах цифровізації та лібералізації економіки. <i>Юридичний журнал "Право України"</i> , 8, С. 124-136.	Kvasnytska, O. (2023). Permissive legal relations in the field of urban planning in the conditions of digitization and liberalization of the economy. <i>Legal Journal "Law of Ukraine"</i> , 8, 124-136.
Квасницька О. (2022). Правове регулювання просторового розвитку та забудови території України: сучасні виклики в умовах війни та післявоєнної відбудови. <i>Економіка та право</i> , 3. С. 60-71.	Kvasnytska, O. (2022). Legal regulation of spatial development and construction of the territory of Ukraine: modern challenges in the conditions of war and post-war reconstruction. <i>Economy and law</i> , 3, 60-71.
Кодекс України про адміністративні правопорушення: Кодекс України від 07.12.84 № 8074-10. https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10#n138	Code of Ukraine on Administrative Offenses: Code of Ukraine dated 07.12.84 No. 8074-10. https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10#n138

Лук'янець Д. (2023). Адміністративна відповідальність у сфері містобудівної діяльності: прогрес чи деградація. <i>Юридичний журнал "Право України"</i> , 2. С. 52-63.	Lukianets, D. (2023). Administrative responsibility in the field of urban development: progress or degradation. <i>Legal Journal "Law of Ukraine"</i> , 2, 52-63.
Любицький Р. І. (2018). Формування мережі об'єктів паркування індивідуального автотранспорту в історично сформованих містах (на прикладі Львова): автореф. дис. канд. архітектури: 18.00.01. Львів, 18 с.	Liubyt'skyi, R. I. (2018). Formation of a network of individual vehicle parking facilities in historically formed cities (on the example of Lviv): abstract of thesis for the gaining the Candidate Degree in architecture: 18.00.01. Lviv, 18 p.
Модуль (будівництво). (б. д.). Велика Українська енциклопедія. https://vue.gov.ua/%D0%9C%D0%BE%D0%B4%D1%83%D0%BB%D1%8C_(%D0%B1%D1%83%D0%B4%D1%96%D0%B2%D0%BD%D0%B8%D1%86%D1%82%D0%B2%D0%BE)	Module (construction). (n. d.). Great Ukrainian Encyclopedia. https://vue.gov.ua/%D0%9C%D0%BE%D0%B4%D1%83%D0%BB%D1%8C_(%D0%B1%D1%83%D0%B4%D1%96%D0%B2%D0%BD%D0%B8%D1%86%D1%82%D0%B2%D0%BE)
Смокович М. (2023). Концепція належного застосування законодавчих норм у сфері містобудівної діяльності крізь призму правових позицій Верховного Суду. <i>Юридичний журнал "Право України"</i> , 2. С. 64-78.	Smokovych, M. (2023). The concept of the proper application of legislative norms in the field of urban planning through the prism of the legal positions of the Supreme Court. <i>Legal journal "Law of Ukraine"</i> , 2, 64-78.
Про архітектурну діяльність: Закон України від 20.05.1999 № 687-XIV. https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/687-14#Text	On architectural activity: Law of Ukraine dated 05/20/1999 No. 687-XIV. https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/687-14#Text
Про благоустрій населених пунктів: Закон України від 06.09.2005 № 2807-IV. https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2807-15#Text	On the improvement of settlements: Law of Ukraine dated September 6, 2005 No. 2807-IV. https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2807-15#Text
Про основи містобудування: Закон України від 16.11.1992. № 2780-XII https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2780-12#Text	On the basics of urban planning: Law of Ukraine dated November 16, 1992 No. 2780-XII. https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2780-12#Text
Про регулювання містобудівної діяльності: Закон України від 17.02.2011 № 3038-VI URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3038-17#Text	On regulation of urban planning activities: Law of Ukraine dated 02.17.2011 No. 3038-VI. https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3038-17#Text

Конфлікт інтересів: Автори заявляють, що вони не мають фінансових чи нефінансових конфліктів інтересів щодо цієї публікації; не мають відносин з державними органами, комерційними або некомерційними організаціями, які могли б бути зацікавлені у поданні цієї точки зору. З огляду на те, що один з авторів працює в установі, яка є видавцем журналу, що може зумовити потенційний конфлікт або підозру в упередженості, остаточне рішення про публікацію цієї статті (включно з вибором рецензентів і редакторів) приймалося тими членами редколегії, які не пов'язані з цією установою.

Автори не отримували прямого фінансування для цього дослідження.

Альонкін О., Корецький С. Правове забезпечення містобудування: кейс паркувальних майданчиків. *Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право*. 2024. № 1. С. 118-126. Серія. Юридичні науки. [https://doi.org/10.31617/3.2024\(132\)09](https://doi.org/10.31617/3.2024(132)09)

Надійшла до редакції 15.12.2023.
Отримано після доопрацювання 11.01.2024.
Прийнято до друку 16.01.2024.
Публікація онлайн 16.02.2024.